

blive et meget betydeligt Beløb — afhængigt af Bankens hele Forretningsgang —, for Bankens Vedkommende vil det i hvert Fald blive et langt mindre Nettobeløb, ja, paa Forhaand er det end ikke til at overse, om den større Seddeludstedelse, der her er bragt i Forslag, vil kunne afkaste en Merindtægt, der muliggør den omhandlede Ydelse til Staten uden Tynge for Banken. Da den hele Nyordning jo imidlertid ikke foreslaas i Bankens Særinteresse, men af almene Grunde, har man ønsket at fæstne Statskassens Provenu deraf, medens Forholdet for Banken staar i det uvisse. Skulde det vise sig, at Ordningen ikke kan opretholdes, forbeholder man sig senere at andrage Lovgivningsmagten om en Ændring deri.

3. Man skal endelig endnu tillade sig at foreslaa, at Bestemmelsen i Lovens § 4, 2det Punktum, om at Reservefonden skal bringes op til 30 pCt. af Aktiekapitalen, maa ændres til, at Maksimum sættes op til 40 pCt. At sætte Reservefondens Størrelse i Forhold til Aktiekapitalen er i det hele af omvistelig Rigtighed, da det jo først og fremmest er Kreditorerne og ikke Aktionærerne, der skal sikres ved en Reservefond. Allermest burde det gælde ved en seddeludstedende Bank. Under den stedse øgede Cirkulation i Forbindelse med de her fremsatte Forslag turde det derfor fra alle Sider set være paa sin Plads at søge Reservefonden styrket, og, selv om man da bliver ved den hævdvundne Praksis, vil jo allerede en Del være opnaaet ved at forhøje Reservefondens Forhold til Aktiekapitalen fra tre til fire Tiendedele.

Nationalbanken i København.

J. Winther. Joh. Lauridsen. Marcus Rubin. C. Ussing.

Til den kongelige Bankkommissær.
